

ΘΕΩΡΙΑ ΔΑΚΤΥΛΙΩΝ

Opiοκίος : Είναι προστατικός δακτύλιος

είναι μια τρίδα: $(R, +, \cdot)$, όπου R είναι
ένα μη-κενό σύνολο το οποίο είναι
εφοδιασμένο με δύο εσωτερικές πράξεις:

$$+: R \times R \rightarrow R, (r_1, r_2) \mapsto r_1 + r_2 \quad (\text{πρώσεων})$$

$$\cdot : R \times R \rightarrow R, (r_1, r_2) \mapsto r_1 \cdot r_2 \quad (\text{πολλαπλασιασμούς})$$

Έτσι ώστε να ικανοποιούνται οι ακόλουθες
ιδιότητες:

$$1) r_1 + (r_2 + r_3) = (r_1 + r_2) + r_3, \quad \forall r_1, r_2, r_3 \in R$$

$$2) (\exists 0_R \in R) (\forall r \in R) : r + 0_R = r = 0_R + r$$

$$3) \text{Για κάθε } r \in R \text{ υπάρχει } s \in R \text{ ώστε}$$

$$r + s = 0_R = s + r$$

$$4) r + s = s + r, \quad \forall r, s \in R$$

$$5) r_1 \cdot (r_2 \cdot r_3) = (r_1 \cdot r_2) \cdot r_3, \quad \forall r_1, r_2, r_3 \in R$$

$$6) \begin{cases} r.(s+t) = rs + rt, \quad \forall r, s, t \in R \\ (r+s) \cdot t = rt + st \end{cases}$$

Ιχθυλια επι τω Ορισμου : Οι ιδιότητες

1) - 4) Καθιστων το σεύτος $(R, +)$
μια αβενταιρία ομοίσα με ανδείτερο στοιχείο
το $0 \in R$ το οποίο θα γράψετε πιο απλά
ως 0 και για κάθε $r \in R$ ουφοριζήστε
με $-r \in R$, το αντίστροφο του r , με:

$$r + (-r) = 0 = (-r) + r$$

Το 0 θα έχει κεντρικό στοιχείο των
 R . Η ιδιότητα 5) θα είναι ότι η

πράγμα του πολλαπλασιασμού, είναι προσ-
ταχριστική και τέλος 6) θέγεται επικεριστική

ιδιότητα της προσθέσεως + ως προς την
πράγμα του πολλαπλασιασμού.

Av επιμήδεον, υπάρχει στοιχείο $e \in R$ ώστε
 $r \cdot e = r = e \cdot r$, $\forall r \in R$ τότε το e ονόμαζεται
 ουδέτερο στοιχείο του R ως προς τον
 πολλαπλασιασμό.

Αιτία : Έστω $(R, +, \cdot)$ έως προσεταιριστικός
 διακτύλιος. Τότε υπάρχει το πολὺ ένα
 ουδέτερο στοιχείο ως προς τον πολλαπλασιασμό.

Απόδειξη : Έστω e και e' δύο ουδέτερα
 στοιχεία του R ως προς τον πολλαπλασιασμό και
 δια δειγματικής άποψης $e = e'$. Γνωρίζαμε ότι :

(i) $r \cdot e = r = e \cdot r$, $\forall r \in R$ Τότε :

(ii) $r \cdot e' = r = e' \cdot r$, $\forall r \in R$

$e' \stackrel{(i)}{=} e' \cdot e \stackrel{(ii)}{=} e$, όπως δείχνεται.

Συμπέρασμα : ΔΤΜ περιπτώσης όπου έως
 διακτύλιος έχει ουδέτερο στοιχείο ως προς

Τον πολύ/ια, τότε αυτό είναι μοναδικό και ουμοριστικό με $1 = 1_R$ και ηέξται μονίδα των διακυβίσιων ($R, +, \cdot$), οπότε

$$r \cdot 1 = r = 1 \cdot r, \forall r \in R.$$

! To κύριο αντικείμενο ηέξται με θα είναι οι προβεταριστικοί διακυβίσιοι με μονίδα

Σε κάθε τέτοιον διακύβισμο, χάρη στην απότομης, το στοιχείο $r + (-s)$ ή το ίδιο ριζικώμενο $r - s$ θα κάθε $r, s \in R$.

. Αν $x \in R$ και $n \in \mathbb{Z}$, τότε ορίζεται

$$nx := \begin{cases} \underbrace{x + \dots + x}_{n-\text{φορέσεις}}, & n \geq 1 \\ 0_R, & n=0 \\ \underbrace{(-x) + \dots + (-x)}_{-n-\text{φορέσεις}}, & n < 0 \end{cases}$$

• Av $x \in R$ kai $n \in N_0$ tote opisoume:

$$x^n = \begin{cases} \underbrace{x \cdot \dots \cdot x}_{n-\text{fóres}} & , n \geq 1 \\ 1_R & , n = 0 \end{cases}$$

Prótaion: Έστω $(R, +, \cdot)$ προσεταιριστικός
Σακτήλιος με μονάδα. Tote:

$$(α) (n+m)x = nx + mx \quad (8) n(mx) = (nm)x$$

$$(γ) -(nx) = (-n)x = n(-x) \quad (δ) n(x+y) = nx + ny$$

ποι κοιδε $n, m \in \mathbb{Z}$ kai $x, y \in R$

Eπιπλέον: (ε) $x^{n+m} = x^n \cdot x^m$, $\forall n, m \in N_0$, $\forall x \in R$

$$(η) (x^n)^m = x^{nm}, \quad \forall n, m \in N_0, \quad \forall x \in R$$

(ζ) av $x, y \in R$ lue $x \cdot y = y \cdot x$ tote

$$(x \cdot y)^n = x^n \cdot y^n, \quad \forall n \in N_0$$

Aπόδειξη: Oi (α) - (ζ) einai omépetai twn
jejorotous óti $(R, +)$: mida eni oi

(ε) - (ζ) afíeon omépetiai twn opisthwn.

Πρώταση: Εστω $(R, +, \cdot)$: προσεταιριστικός δικτύος με μονάδα. Τότε:

$$(1) r \cdot 0_R = 0_R = 0_R \cdot r, \quad \forall r \in R$$

$$(-1_R) \cdot r = -r = r \cdot (-1_R), \quad \forall r \in R$$

$$(2) \forall r, s \in R: \quad (-r) \cdot s = r \cdot (-s) = -(r \cdot s) = -rs$$

$$(-r) \cdot (-s) = r \cdot s$$

$$(3) \forall x, y, z \in R: \quad x \cdot (y \cdot z) = x \cdot y - x \cdot z$$

$$(x \cdot y) \cdot z = x \cdot z - y \cdot z$$

(4) Αν $\{r_i\}_{i=1}^n$ και $\{s_j\}_{j=1}^m$ είναι στοιχεία

$$\text{των } R \quad \text{Τότε: } (r_1 + r_2 + \dots + r_n) \cdot (s_1 + s_2 + \dots + s_m) \\ = \left(\sum_{i=1}^n r_i \right) \cdot \left(\sum_{j=1}^m s_j \right) = \sum_{i=1}^n \sum_{j=1}^m r_i s_j = \\ = r_1 \cdot s_1 + r_1 \cdot s_2 + \dots + r_1 \cdot s_m + r_2 \cdot s_1 + \dots + r_n \cdot s_m$$

$$(5) n(xy) = (nx) \cdot y = x \cdot (ny), \quad \forall x, y \in R, \quad \forall n \in \mathbb{Z}$$

$$(6) (nx) \cdot (my) = (nm)(x \cdot y), \quad \forall x, y \in R, \quad \forall n, m \in \mathbb{Z}$$

$$(7) (n \cdot 1_R) \cdot x = nx, \quad \forall n \in \mathbb{Z}, \quad \forall x \in R$$

Απόδειξη: Αποδεικνύμενε ενδεικτικά τις

(1) και (2). Οι υπόλοιπες είναι ουέπεια των ορισμών:

(1) Έστω $r \in R$. Με χρήσιμη της επικεριτικής ιδιότητας και του νόμου διαγραφής στην ομάδα $(R, +)$ έχουμε: $r \cdot 0_R = r \cdot (0_R + 0_R) = r \cdot 0_R + r \cdot 0_R$, δηλαδή: $r \cdot 0_R = r \cdot 0_R + r \cdot 0_R \Rightarrow r \cdot 0_R + 0_R = r \cdot 0_R + r \cdot 0_R \xrightarrow[\text{διαγραφή}]{} [0_R = r \cdot 0_R]$.

Ομοίως, $0_R \cdot r = 0_R$

(2) Έστω $r, s \in R$. Με χρήσιμη της επικεριτικής ιδιότητας έχουμε:

$$r \cdot s + r \cdot (-s) = r \cdot (s + (-s)) = r \cdot 0_R = 0_R$$

$$r \cdot (-s) + r \cdot s = r \cdot ((-s) + s) = r \cdot 0_R = 0_R$$

Άρα μοναδικότητας του αντιδέτω στην $(R, +)$ προκύπτει: $-(r \cdot s) = r \cdot (-s)$

Ομοίως, όταν τις υπόλοιπες σχέση της (2),

Τύχοντος : Αν $x, y \in R$ τότε $(x+y)^2 = (x+y) \cdot (x+y)$

$$= x \cdot x + x \cdot y + y \cdot x + y \cdot y = x^2 + x \cdot y + y \cdot x + y^2$$

το οποίο δεν είναι απαραίτητο όσο με το $x^2 + 2x \cdot y + y^2$ και αυτό συμβαίνει διότι γνωρίζουμε $x \cdot y \neq y \cdot x$.

Πρώτων (Διώνυσος Νεύτικα). Εστι $x, y \in R$ με $x \cdot y = y \cdot x$. Τότε για κάθε $n \in \mathbb{N}$ έχουμε:

$$(x+y)^n = \sum_{k=0}^n \binom{n}{k} x^{n-k} \cdot y^k$$

Ορισμός : Έως προσταριστικός δικτύος $(R, +, \cdot)$ με μονάδη λ λέγεται μεταδετικός, αν $x \cdot y = y \cdot x, \forall x, y \in R$.

Τύχοντος : Από εδώ και κάτω, σταν να λέμε δικτύος ή ενωμένη προσταριστικός με μονάδα. Αν δεν ισχύει κάποιο από αυτά ή και τα δύο, τότε φύτο αναψέρουμε ρητό. Επίσης η ίδια στοιχεία

$x, y \in R$ ενώ δακτυλίου R οι ψράφικες x και y , όπως δεν υπάρχει σύγχυση.

Παραδείγματα Δακτυλίων

(1) To σύνολο $R = \{0\}$ με πράγματα

$$0+0=0 \quad \text{και} \quad 0 \cdot 0=0$$

είναι μεταθετικός δακτυλίος με μονάδα το $1=0$ και λέγεται ΤΕΤΡΙΚΗΣ δακτυλίος.

(2) To πρωταρχικό παραδείγμα δακτυλίου είναι o δακτυλίος $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$ των ακεραιών, όπως $+$ και \cdot . είναι οι συνδιοικήσεις πρώτης πρόσθετης και πολλαπλασιαστικής ακεραιών με μηδενικό στοιχείο το $0 \in \mathbb{Z}$ και μονάδα το $1 \in \mathbb{Z}$. Επίσης o $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$ είναι μεταθετικός αφού $nm = mn, \forall n, m \in \mathbb{Z}$.

(3) Έστω $\mathbb{F} = \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}$. Η τριάδα $(\mathbb{F}, +, \cdot)$ έπου + και \cdot είναι οι συνθηκές προϊστείσ πρόσδεσης και πολλαπλασιασμού ρητών, πραγματικών και μηδαμικών αριθμών, αντίστοιχα, είναι μεταθετικός δικύλιος με ινδεντικό στοιχείο το $0 \in \mathbb{F}$ και μονίδα το $1 \in \mathbb{F}$.

Υπενθύμιση ότι $\mathbb{C} = \{x+iy \mid x, y \in \mathbb{R}\}$.

Για $z = x+iy \in \mathbb{C}$ και $w = u+iv \in \mathbb{C}$ είναι:

$$z+w := (x+u)+i(y+v) \in \mathbb{C}$$

$$z \cdot w := (xu-yv)+i(xv+yu) \in \mathbb{C}$$

$$0 = 0+io \in \mathbb{C}$$

$$1 = 1+io \in \mathbb{C}$$

$$i^2 = i \cdot i = -1+io$$

(4) Έστω $F = \mathbb{Z}, \mathbb{Q}, \mathbb{R}, \mathbb{C}$ και έστω $n \in \mathbb{N}$.

Θέτουμε $R = M_n(F) = \left\{ [a_{ij}]_{i,j=1}^n \mid a_{ij} \in F, \forall i, j = 1, \dots, n \right\}$

To σύνολο των $n \times n$ -πινάκων με στοιχεία από το F . Για κάθε $A = [a_{ij}] \in M_n(F)$ και $B = [b_{ij}] \in M_n(F)$ ορίζονται οι πινakes

$$A + B := [a_{ij} + b_{ij}]_{i,j=1}^n \in M_n(F)$$

$$A \cdot B := [c_{ij}]_{i,j=1}^n, \text{ όπου } c_{ij} = \sum_{k=1}^n a_{ik} b_{kj}$$

Χρησιμοποιώντας ιδιότητες των στοιχείων του F , διαπιστώνται εύκολα ότι η τριάδα $(M_n(F), +, \cdot)$ είναι διακλυτικός με μηδενικό στοιχείο του μηδενικού πινάκα $\mathbf{0} = [0]$, $0_{ij} = 0 \quad \forall i, j$ και μονίδα του ταυτοπό πινάκα I_n .

Για $n \geq 2$ ο $(M_n(F), +, \cdot)$ δεν είναι μεταδεγμένος.

(5) Έστω $n \in \mathbb{N}$ και έστω n αριθμός
ομάδας $(\mathbb{Z}_n, +)$ με μηδενικό στοιχείο το $[0]_n$.

Στο σύνολο \mathbb{Z}_n έχουμε ορίσει και πράγματα
πολύ/μως από την οξέον:

$$[x]_n \cdot [y]_n = [xy]_n, \quad \forall [x]_n, [y]_n \in \mathbb{Z}_n.$$

Έχουμε αποδείξει ότι n . είναι προσεται-
ριστική, δηλαδή: $[x]_n \cdot ([y]_n \cdot [z]_n) = ([x]_n \cdot [y]_n) \cdot [z]_n$,

$\forall [x]_n, [y]_n, [z]_n \in \mathbb{Z}_n$, επιπλέον είναι μεταδική
αφού $[x]_n \cdot [y]_n = [xy]_n = [yx]_n = [y]_n \cdot [x]_n$ η οποία
καίθε $[x]_n, [y]_n \in \mathbb{Z}_n$. Επιπρόσθετοι το $[1]_n$

είναι μονάδα διότι $[x]_n \cdot [1]_n = [x]_n = [1]_n \cdot [x]_n$,
είναι μονάδα διότι $\forall [x]_n \in \mathbb{Z}_n$, $\forall [x]_n, [y]_n, [z]_n \in \mathbb{Z}_n$ ισχύει:

$$[x]_n \cdot ([y]_n + [z]_n) = [x]_n \cdot [y+z]_n = [x \cdot (y+z)]_n$$

$$= [xy+xz]_n = [xy]_n + [xz]_n = [x]_n \cdot [y]_n + [x]_n \cdot [z]_n$$

$$\text{και αντίστοιχα: } ([x]_n + [y]_n) \cdot [z]_n = [x]_n \cdot [z]_n + [y]_n \cdot [z]_n$$

Ινερτίς, ή τριάδα $(\mathbb{Z}_n, +, \cdot)$ είναι μεταδετικός δοκτύλιος με μηδενικό στοιχείο το $[0]_n$ και πρώτο το $[1]_n$.

(6) Έστω X : μη-κενό σύνολο και έστω
 $F(X, \mathbb{R}) = \{ f: X \rightarrow \mathbb{R} \mid f: \text{συνάρτηση} \}$

Επί του $F(X, \mathbb{R})$ ορίζονται οι πράξεις

$$+ : F(X, \mathbb{R}) \times F(X, \mathbb{R}) \rightarrow F(X, \mathbb{R}), \quad (f, g) \mapsto f + g$$

$$\cdot : F(X, \mathbb{R}) \times F(X, \mathbb{R}) \rightarrow F(X, \mathbb{R}), \quad (f, g) \mapsto f \cdot g$$

$$\text{όπου } (f + g)(x) := f(x) + g(x), \quad \forall x \in X$$

\hookdownarrow προσθέτων στο \mathbb{R}

$$(f \cdot g)(x) := f(x) \cdot g(x), \quad \forall x \in X$$

\hookdownarrow πολλυτών στο \mathbb{R}

Η τριάδα $(F(X, \mathbb{R}), +, \cdot)$ είναι μεταδετικός δοκτύλιος με μηδενικό στοιχείο τη σταθερή μηδενική συνάρτηση $0 : X \rightarrow \mathbb{R}, \quad 0(x) = 0$ και πρώτη τη σταθερή συνάρτηση $1 : X \rightarrow \mathbb{R}, \quad 1(x) = 1$

(7) (H/W) : Εστω $(M, +)$ μία προσθετική αβελιανή ομάδα. Δεν ρωτήσετε το σύνολο $\text{End}(M) = \{ f: M \rightarrow M \mid f(x+y) = f(x) + f(y), \forall x, y \in M \}$

Προφανώς οι απεικονίσεις $\mathbb{O}: M \rightarrow M$, $\mathbb{O}(x) = 0_M$

και $\text{Id}_M: M \rightarrow M$, $\text{Id}_M(x) = x$ είναι στοιχεία του $\text{End}(M)$ αιψυχά:

- $\forall x, y \in M: \mathbb{O}(x+y) = 0_M = 0_M + 0_M = \mathbb{O}(x) + \mathbb{O}(y)$
- $\forall x, y \in M: \text{Id}_M(x+y) = x+y = \text{Id}_M(x) + \text{Id}_M(y)$

! Αν $f, g \in \text{End}(M)$ τότε εύκολα διέπωμε
ότι οι $f+g: M \rightarrow M$, $(f+g)(x) := f(x) + g(x)$
 $\xrightarrow{\text{prόσθεση}} \text{tns } M$

$f \circ g: M \rightarrow M$, $(f \circ g)(x) := f(g(x))$

είναι πάλι στοιχεία του $\text{End}(M)$.

Να αποδείξετε ότι η τριάδα $(\text{End}(M), +, \cdot)$ είναι διακτύλιος στην οποία να βρείτε το μηδενικό στοιχείο και τη μονάδα. Ο $(\text{End}(M), +, \cdot)$ θέτεται διακτύλιος ενδομορφισμών tns αβελιανής ομάδας $(M, +)$.

Ορισμός: Ένα μη-κενό υποσύνολο S είναι δακτυλίου $R = (R, +, \cdot)$ λέγεται υποδακτύλιο αν i) $0_R \in S$ ii) $x-y \in S \quad \forall x, y \in S$. $xy \in S$

Η σπουδαιότητα των υποδακτυλίων στη Θεωρία Δακτυλίων δεν είναι ανήδοτη με τη σπουδαιότητα των υποομάδων στη Θεωρία Ομάδων, καθώς χρησιμεύει κυρίως στην οικαγκώριον γέων Δακτυλίων από παραπάνω.

Σχόλια: Αν S είναι υποδακτύλιος των R τότε υπάρχουν οι εξής περιπτώσεις:

1) Αν $1_R \in S$ τότε ο S έχει μονίδα το 1_R . Προϊκοίτι, επειδή $1_R \in S$ και $s \cdot 1_R = s = 1_R \cdot s, \forall s \in S$ προκύπτει ότι

$$1_S = 1_R.$$

(2) Ο υποδακτύλιος S έχει μονίδα 1_S
αλλά $1_S \neq 1_R$.

(3) Ο υποδακτύλιος S δεν έχει μονίδα.

Επιμήλεον, αν ο R είναι μεταδεπτικός
τότε και ο S είναι μεταδεπτικός. Το
αντίστροφο δεν ισχύει. (Βλέπε παρακάτω).

Παραδείγματα

Ⓐ Σε κάθε προσταριοτικό δακτύλιο R
μονίδα, $R = (R, +, \cdot)$, τα υποσύνορα
 $S_0 = \{0\}$ και $S = R$ είναι υποδακτύλιοι
του R . Ο S_0 δεν έχει μονίδα ενώ ο S
έχει.

Ⓑ Τις εγκλίσεις $\mathbb{Z} \subseteq \mathbb{Q} \subseteq \mathbb{R} \subseteq \mathbb{C}$
κοινές δακτύλιοι είναι υποδακτύλιοι των
επομένων.

① Τα υποσύνορα

$$\mathbb{Z}_{[i]} = \{ a+bi \in \mathbb{C} \mid a, b \in \mathbb{Z} \} \subseteq \mathbb{C}$$

$$\mathbb{Q}_{[i]} = \{ x+yi \in \mathbb{C} \mid x, y \in \mathbb{Q} \} \subseteq \mathbb{C}$$

Είναι υποδοκτήλιοι των \mathbb{C} πως περιέχουν
τη μονίμα $1 = 1+0i$

Απόδειξη για $\mathbb{Z}_{[i]}$: Προφανώς $0 = 0+0i \in \mathbb{Z}_{[i]}$.

Άν $x = a+bi, y = c+di \in \mathbb{Z}_{[i]}$ τότε $a, b, c, d \in \mathbb{Z}$

$$\text{και: } x-y = \underbrace{(a-c)}_{\in \mathbb{Z}} + \underbrace{(b-d)i}_{\in \mathbb{Z}} \in \mathbb{Z}_{[i]}$$

$$x \cdot y = \underbrace{(ac-bd)}_{\in \mathbb{Z}} + \underbrace{(ad+bc)i}_{\in \mathbb{Z}} \in \mathbb{Z}_{[i]}$$

Επινήσιον: $1 = 1+0i \in \mathbb{Z}_{[i]}$.

Αντίστοιχα εργαζόμαστε και για το $\mathbb{Q}_{[i]}$.

H/W: Νοι δείχνετε ότι το $\mathbb{Q}[\sqrt{2}] = \{ a+b\sqrt{2} \in \mathbb{Q} \mid a, b \in \mathbb{Q} \}$

είναι υποδοκτήλιος των \mathbb{R} πως περιέχει τη
μονίμη 1.

Ⓐ Έστω $\alpha, b \in \mathbb{R}$ με $\alpha < b$ και έστω $X = [\alpha, b]$

Από το Παράδειγμα (6) στας δικτύων,

το $(F([\alpha, b], \mathbb{R}), +, \cdot)$ είναι δικτύος

μεταθετικός με μηδενικό στοιχείο τη

μηδενική απεικόνιση $\mathbb{D}: [\alpha, b] \rightarrow \mathbb{R}, \mathbb{D}(x) = 0$

και μονίδα τη σταθερή συμάρτημα

$\mathbb{I}: [\alpha, b] \rightarrow \mathbb{R}, \mathbb{I}(x) = 1$

Έστω $S = C([\alpha, b], \mathbb{R}) = \left\{ f: [\alpha, b] \rightarrow \mathbb{R} \mid \begin{array}{l} f: \text{συχνής} \\ \text{συμάρτημα} \end{array} \right\} \subseteq F([\alpha, b]).$

Η μηδενική συμάρτημα \mathbb{D} είναι συχνής ως σταθερή, από $D \in C([\alpha, b])$. Επίσης, από τον

Απειροστικό Λογικό γνωρίζουμε ότι αν

$f, g \in C([\alpha, b], \mathbb{R})$ τότε $f-g, fg \in C([\alpha, b])$,

δηλαδή: Διαφορικό και πολύκεντρο συγχώνων

συμάρτησες είναι συχνής συμάρτημα.

Άρα ο $C([a,b], \mathbb{R})$ είναι υποδιάκτυλος των $F([a,b], \mathbb{R})$ που περιέχει επίσης τη μονάδα διδη n στοιχείων συμόρτην ¹ για μονέχης στο $[a,b]$.

(E) Έστω ο διάκτυλος $(\mathbb{Z}, +, \cdot)$ των ακεραίων αριθμών, έστω $n \in \mathbb{N}_0$ και έστω $S = n\mathbb{Z} := \{n k \in \mathbb{Z} \mid k \in \mathbb{Z}\} \subseteq \mathbb{Z}$. Επειδή $0 = n \cdot 0$ έπειτα $0 \in S$. Έστω $x, y \in S$ και θα αποδείξουμε ότι $x - y \in S$ και $xy \in S$. Προϊκαπ, αφού $x, y \in S$, υπόρχουν $k, \lambda \in \mathbb{Z}$ με $x = nk$ $y = n\lambda$

οπότε: $x - y = nk - n\lambda = n(k - \lambda) \in n\mathbb{Z} = S$

$xy = nk \cdot n\lambda = n(kn\lambda) \in n\mathbb{Z} = S$

Άρα ο S είναι υποδιάκτυλος του \mathbb{Z} .

- Av $n=0$ ή $n=1$ τότε $S = \{0\}$ ή
 $S = \mathbb{Z}$. Av $n \geq 2$ τότε $S = n\mathbb{Z}$
 δεν περιέχει τη μονίδα 1 διότι δεν
 υπάρχει $k \in \mathbb{Z}$ ώστε $1 = nk$.
- Επιμήλεον, ο $S = n\mathbb{Z}$ για $n \geq 2$ δεν είχε
μονίδα $1_s \in S$. Πράγματι, αν $\exists x \in S$
 τότε $1_s = n\lambda_0$ για κάποιο $\lambda_0 \in \mathbb{Z}^*$. Έτσι:
 $nk \cdot n\lambda_0 = nk = n\lambda_0 \cdot nk$, $\forall k \in \mathbb{Z}$. Ιδιαίτερα,
 για $k=1$: $n^2\lambda_0 = n \Rightarrow n\lambda_0 = 1$, ατόπο.
Συμπέρασμα: Για κάθε $n \in \mathbb{N}_0$, ο $S_n = n\mathbb{Z}$
είναι υποδακτύλιος του \mathbb{Z} και μόνο ο
 $S_1 = \mathbb{Z}$ περιέχει μονίδα. Αντίστροφα, αν
 S είναι υποδακτύλιος του \mathbb{Z} τότε
 $S \leq (\mathbb{Z}, +)$. Επειδή $n(\mathbb{Z}, +)$ είναι
 οίπειρη κυκλική, από β φυλλάδιο

Άσκησεις και ουγκεκριμένα από την
Άσκηση B1, Είπεται ότι $S = n\mathbb{Z}$ ήταν κάποιο
he/No. Αρά, οι μόνιμι υποδακτήλιοι των
 \mathbb{Z} είναι οι $S_n = n\mathbb{Z}$, he/No.

(IT) Έστω ο δακτύλιος $R = M_2(\mathbb{Q})$ και
Έστω $S = \left\{ \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \in R \mid x \in \mathbb{Q} \right\} \subseteq R$. Τότε:
 $\mathbb{Q} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \in S$ (αφού $0 \in \mathbb{Q}$). Έστω $X, Y \in S$.

Τότε $X = \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$ και $Y = \begin{bmatrix} y & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}$ με $x, y \in \mathbb{Q}$.

Επομένει: $X - Y = \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} - \begin{bmatrix} y & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x-y & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \in S$
 (διότι $x-y \in \mathbb{Q}$) και επινηθέον:

$$XY = \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} xy & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \in S \quad (xy \in \mathbb{Q})$$

Οπότε, ο S είναι υποδακτύλιος των R .

Όμως, ο S δεν περιέχει τη μονάδα

Tou R , δηλαδή το μοναδιαίο γινότακα

$$I_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}.$$

Αντί αυτού, υπάρχει το στοιχέιο $E = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \in S$

ώστε να κάθε $X = \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \in S$ να έχει:

$$XE = \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = X = EX.$$

Άρα, ο S είναι υποδοκτήλιος του R

με μονάδα $I_S = E = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \neq I_2 = I_R$.

Επίσης, ο S είναι πεταζητικός διόπ

όταν κάθε $X = \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix}, Y = \begin{bmatrix} y & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \in S$ ισχύει

$$XY = \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} y & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} xy & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} yx & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} y & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = YX$$

ενώ $R = M_2(R)$ δεν είναι διόπ για

$A = \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 0 & 1 \end{bmatrix}, B = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \in R$ έχει:

$$AB = \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ 1 & 1 \end{bmatrix} \neq \begin{bmatrix} 1 & 1 \\ 1 & 2 \end{bmatrix} = BA.$$

(Z) Ο Δακτύλιος των Τετραγώνων του Hamilton

$$\mathbb{H} = \left\{ \begin{bmatrix} a & b \\ -\bar{b} & \bar{a} \end{bmatrix} \in M_2(\mathbb{C}) \mid a, b \in \mathbb{C} \right\} \subseteq M_2(\mathbb{C})$$

Υπενδύση: αν $\alpha = x+yi \in \mathbb{C}$ με $x, y \in \mathbb{R}$

Τότε $\bar{\alpha} = x-yi \in \mathbb{C}$. Για δύο οποιαδήποτε μηδαδικούς αριθμούς z, w λοξών τα είναι:

- $\overline{z+w} = \bar{z} + \bar{w}$. $\overline{zw} = \bar{z} \bar{w}$
- $\overline{(\bar{z})} = z$.

Με χρήση αυτών των ιδιοτήτων θα αποδείχωμε ότι ο \mathbb{H} είναι μη-μεταδετικός νησοδοκτύλιος του $M_2(\mathbb{C})$. Με λογικά

$$1_{\mathbb{H}} = J_2 = 1_{M_2(\mathbb{C})}$$

Παρατηρήσεις: $0 = 0+0i \Rightarrow \bar{0} = 0-0i = 0$

$$1 = 1+0i \Rightarrow \bar{1} = 1-0i = 1$$

Γενικότερα, θα $z = x+yi \in \mathbb{C}$ λογεί

$$z = \bar{z} \Leftrightarrow y = 0.$$

$$\bullet \quad 0 = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ -\bar{0} & \bar{0} \end{bmatrix} \in \mathbb{H}.$$

$$\bullet \quad \text{Έστω } X = \begin{bmatrix} \alpha & b \\ -\bar{b} & \bar{\alpha} \end{bmatrix}, \quad Y = \begin{bmatrix} c & d \\ -\bar{d} & \bar{c} \end{bmatrix} \in \mathbb{H}. \quad \text{Τότε:}$$

$$X - Y = \begin{bmatrix} \alpha - c & b - d \\ -\bar{b} + \bar{d} & \bar{\alpha} - \bar{c} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \alpha - c & b - d \\ -(\bar{b} - d) & \bar{\alpha} - \bar{c} \end{bmatrix} \in \mathbb{H}$$

$$XY = \begin{bmatrix} \alpha c - b\bar{d} & \alpha d + b\bar{c} \\ -\bar{b}c - \bar{\alpha}\bar{d} & -\bar{b}\bar{d} + \bar{\alpha}\bar{c} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \alpha c - b\bar{d} & \alpha d + b\bar{c} \\ -(\bar{\alpha}\bar{d} + \bar{b}\bar{c}) & \bar{\alpha}\bar{c} - \bar{b}\bar{d} \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} \alpha c - b\bar{d} & \alpha d + b\bar{c} \\ -(\bar{\alpha}\bar{d} + \bar{b}\bar{c}) & \alpha c - b\bar{d} \end{bmatrix} \in \mathbb{H}.$$

Άρα, ο \mathbb{H} είναι υποδιάκυπος των $M_2(\mathbb{C})$.

$$\text{Επινέρευ, } I_2 = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 0 \\ -\bar{0} & \bar{1} \end{bmatrix} \in \mathbb{H}.$$

Τέλος, ο \mathbb{H} οχι μεταδεπτικός διότι δεν τα στοιχεία του $A = \begin{bmatrix} i & 0 \\ 0 & -i \end{bmatrix} \in \mathbb{H}$ και $B = \begin{bmatrix} 0 & i \\ i & 0 \end{bmatrix} \in \mathbb{H}$

$$\text{ισχει: } AB = \begin{bmatrix} 0 & -1 \\ 1 & 0 \end{bmatrix} \neq \begin{bmatrix} 0 & 1 \\ -1 & 0 \end{bmatrix} = BA.$$

Κατασκευές Δακτυλίων

(I) Έστω $(R, +, \cdot)$ προσταριστικός δακτυλός με μονάδα. Αν $(S_i)_{i \in I}$ είναι μια οικογένεια υποδακτυλίων του R τότε και $S = \bigcap_{i \in I} S_i$ είναι υποδακτυλός του R .

Απόδειξη: Επειδή $0_R \in S_i, \forall i \in I$ (διότι S_i : υποδακτυλός, $\forall i \in I$) έπειτα $0_R \in \bigcap_{i \in I} S_i = S$.

Έστω $x, y \in S = \bigcap_{i \in I} S_i$. Τότε $x, y \in S_i, \forall i \in I$

και επειδή S_i : υποδακτυλός του R , $\forall i \in I$,
είχαμε: $\left. \begin{array}{l} x-y \in S_i, \forall i \in I \\ xy \in S_i, \forall i \in I \end{array} \right\} \Rightarrow \left. \begin{array}{l} x-y \in \bigcap_{i \in I} S_i = S \\ xy \in \bigcap_{i \in I} S_i = S. \end{array} \right.$

Άριθμοι, S : υποδακτυλός του R .

H/W: Έστω $(R, +, \cdot)$ δακτυλός με μονάδα $1 = 1_R$. Να σημειώσετε ότι το υποσύνολο $S = \{n \cdot 1_R \in R \mid n \in \mathbb{Z}\}$ είναι υποδακτυλός του R .
Που περιέχει το 1_R .

(II) Δακτύλιοι Πίνακες : Έστω $(R, +, \cdot)$

Ένας προσεταιριστικός δακτύλιος και έστω $n \in \mathbb{N}$, $n \geq 2$. Ορίζουμε το σύνολο $M_n(R)$ οι οποίες των $n \times n$ -πίνακων με στοιχεία από το R , δηλαδή

$$M_n(R) = \left\{ A = \begin{bmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \vdots & \vdots & \ddots & \vdots \\ a_{n1} & a_{n2} & \dots & a_{nn} \end{bmatrix} \mid a_{ij} \in R, \forall i, j = 1, \dots, n \right\}$$

Συνίστας, ένας πίνακας A , $n \times n$ των $M_n(R)$ γράφεται πιο σύντοκα ως $A = (a_{ij})$.

Λόγω στοιχείων $A = (a_{ij})$ και $B = (b_{ij})$ των $M_n(R)$ είναι ἴσα και γράφεται $A = B$ αν $a_{ij} = b_{ij}, \forall i, j = 1, \dots, n$.

Το σύνολο $M_n(R)$ ορίζουμε πράξης πράξεων και πολλαπλασιασμού ως εξής

Av $A = (a_{ij})$ kai $B = (b_{ij}) \in M_n(R)$ tote:

$A+B = (c_{ij})$, óπω $c_{ij} = a_{ij} + b_{ij}, 1 \leq i, j \leq n$

$AB = (d_{ij})$, óπου $d_{ij} = \sum_{k=1}^n a_{ik} b_{kj}, 1 \leq i, j \leq n$

Tote to Seisjos $(M_n(R), +)$ einai ocheinomai

okaidia me undeviko stixio tou pinaka

$0 = \begin{bmatrix} 0_R & 0_R & \dots & 0_R \\ \vdots & & & \\ 0_R & 0_R & \dots & 0_R \end{bmatrix} \in M_n(R)$ kai dia kade

$A = (a_{ij}) \in M_n(R)$ exoume $-A = (-a_{ij}) \in M_n(R)$.

Epinjdeov, n prafn tou pol/mas pinakwn

einai prosoxtoipristikhn kai eukardoi proswpiti

oti $A(B+C) = AB+AC, \forall A, B, C \in M_n(R)$

$(A+B)C = AC+BC$

Arpa, n triadia $(M_n(R), +, \cdot)$ einai proso-

toipristikos. Saraknijios me undevikw stixia

tou undeviko pinakoi.

Av επινήσεων ο R έχει μονάδα 1_R τότε
και ο $\text{IM}_n(R)$ έχει μονάδα, την μοναδιαίο
πίνακα $I_n = \begin{bmatrix} 1_R & 0_R & \dots & 0_R \\ 0_R & 1_R & 0_R & \dots & 0_R \\ \vdots & \vdots & \ddots & \ddots & \vdots \\ 0_R & 0_R & \dots & 1_R \end{bmatrix} \in \text{IM}_n(R)$.

Εν σερβει, ο $\text{IM}_n(R)$ δεν είναι μεταδετικός.

Εγκαρκονή: $n=2, R=\mathbb{Z}_2$

$$\text{M}_2(\mathbb{Z}_2) = \left\{ \begin{bmatrix} a & b \\ c & d \end{bmatrix} \mid a, b, c, d \in \mathbb{Z}_2 \right\} =$$

$$= \left\{ \begin{bmatrix} [0]_2 & [0]_2 \\ [0]_2 & [0]_2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} [0]_2 & [0]_2 \\ [0]_2 & [1]_2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} [0]_2 & [0]_2 \\ [1]_2 & [0]_2 \end{bmatrix}, \right.$$

$$\left. \begin{bmatrix} [0]_2 & [0]_2 \\ [1]_2 & [1]_2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} [0]_2 & [1]_2 \\ [1]_2 & [1]_2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} [1]_2 & [0]_2 \\ [0]_2 & [1]_2 \end{bmatrix}, \right.$$

$$\left. \begin{bmatrix} [1]_2 & [1]_2 \\ [0]_2 & [1]_2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} [0]_2 & [1]_2 \\ [1]_2 & [0]_2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} [1]_2 & [1]_2 \\ [1]_2 & [1]_2 \end{bmatrix}, \right.$$

$$\left. \begin{bmatrix} [1]_2 & [1]_2 \\ [0]_2 & [0]_2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} [0]_2 & [0]_2 \\ [0]_2 & [0]_2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} [1]_2 & [0]_2 \\ [1]_2 & [0]_2 \end{bmatrix}, \right.$$

$$\left. \begin{bmatrix} [0]_2 & [1]_2 \\ [1]_2 & [0]_2 \end{bmatrix}, \begin{bmatrix} [1]_2 & [0]_2 \\ [1]_2 & [1]_2 \end{bmatrix} \right\}$$

$$\begin{bmatrix} [1]_2 & [0]_2 \\ [0]_2 & [0]_2 \end{bmatrix}$$

$$\cdot \begin{bmatrix} [0]_2 & [1]_2 \\ [0]_2 & [0]_2 \end{bmatrix} + \begin{bmatrix} [1]_2 & [1]_2 \\ [1]_2 & [1]_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} [0]_2 + [1]_2 & [1]_2 + [1]_2 \\ [0]_2 + [1]_2 & [0]_2 + [1]_2 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} [1]_2 & [0]_2 \\ [1]_2 & [1]_2 \end{bmatrix}$$

$$\cdot \begin{bmatrix} [1]_2 & [1]_2 \\ [0]_2 & [0]_2 \end{bmatrix} \cdot \begin{bmatrix} [0]_2 & [0]_2 \\ [1]_2 & [1]_2 \end{bmatrix} =$$

$$= \begin{bmatrix} [1]_2 \cdot [0]_2 + [1]_2 \cdot [1]_2 & [1]_2 \cdot [0]_2 + [1]_2 \cdot [1]_2 \\ [0]_2 \cdot [0]_2 + [0]_2 \cdot [1]_2 & [0]_2 \cdot [0]_2 + [0]_2 \cdot [1]_2 \end{bmatrix}$$

$$= \begin{bmatrix} [0]_2 + [1]_2 & [0]_2 + [1]_2 \\ [0]_2 + [0]_2 & [0]_2 + [0]_2 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} [1]_2 & [1]_2 \\ [0]_2 & [0]_2 \end{bmatrix}$$

(III) Eidū Γινόμενο Δακτύλιον

Έστω $R = (R, +, \cdot)$ και $S = (S, \oplus, *)$ δύο

προσταριστικοί δακτύλιοι με ποικίλες

I_R και I_S , αντίστοιχα. Για το καρτεσιανό

γινόμενο $R \times S = \{(r, s) \mid r \in R, s \in S\} \neq \emptyset$

Οπίσυμε πράγματα γράφοντας και πολύ με
ως ακολαύων:

$$+': (R \times S) \times (R \times S) \rightarrow (R \times S), (r_1, s_1) +' (r_2, s_2) := (r_1 + r_2, s_1 + s_2)$$

$$\cdot ': (R \times S) \times (R \times S) \rightarrow (R \times S), (r_1, s_1) \cdot ' (r_2, s_2) := (r_1 \cdot r_2, s_1 * s_2)$$

Από τη θεωρία ομάδων ξυπολογίζουμε ότι
το σύνολο $(R \times S, +')$ είναι αθετική (διδη
 $(R, +)$ και $(S, +)$ είναι αθετικές ομάδες) και
μηδενικό στοιχείο το $0 = (0_R, 0_S) \in R \times S$ και
ζα κάθε $(r, s) \in R \times S$ έχει $-(r, s) = (-r, -s)$.

Για κάθε $(r_1, s_1), (r_2, s_2), (r_3, s_3) \in R \times S$ ισχύει:

$$(r_1, s_1) \cdot ' ((r_2, s_2) \cdot ' (r_3, s_3)) = (r_1, s_1) \cdot ' (r_2 \cdot r_3, s_2 * s_3) =$$
$$= (r_1 \cdot (r_2 \cdot r_3), s_1 * (s_2 * s_3)) = ((r_1 \cdot r_2) \cdot r_3, (s_1 * s_2) * s_3) =$$
$$= (r_1 \cdot r_2, s_1 * s_2) \cdot ' (r_3, s_3) = ((r_1, s_1) \cdot ' (r_2, s_2)) \cdot ' (r_3, s_3)$$

Σημαδίζει να πράγματα $\cdot '$ είναι προσεταιριστική.

$$\begin{aligned}
 \text{Enions, } (r_1, s_1) \cdot' ((r_2, s_2) +' (r_3, s_3)) &= \\
 &= (r_1, s_1) \cdot' (r_2 + r_3, s_2 \oplus s_3) = (r_1 \cdot (r_2 + r_3), s_1 \times (s_2 \oplus s_3)) \\
 &= (r_1 \cdot r_2 + r_1 \cdot r_3, s_1 \times s_2 \oplus s_1 \times s_3) = \\
 &= (r_1 \cdot r_2, s_1 \times s_2) +' (r_1 \cdot r_3, s_1 \times s_3) = \\
 &= (r_1, s_1) \cdot' (r_2, s_2) +' (r_1, s_1) \cdot' (r_3, s_3)
 \end{aligned}$$

$$\text{Aritimoxa: } ((r_1, s_1) +' (r_2, s_2)) \cdot' (r_3, s_3) = \\
 (r_1, s_1) \cdot' (r_3, s_3) +' (r_2, s_2) \cdot' (r_3, s_3)$$

Télos, ña to $1 = (1_R, 1_S) \in R \times S$ exwhe:

$$\begin{aligned}
 (r, s) \cdot' 1 &= (r, s) \cdot' (1_R, 1_S) = (r \cdot 1_R, s \times 1_S) = (r, s) \\
 1 \cdot' (r, s) &= (1_R, 1_S) \cdot' (r, s) = (1_R \cdot r, 1_S \times s) = (r, s) \quad \forall (r, s) \in R \times S.
 \end{aligned}$$

ÓSTE, n tóida $(R \times S, +', \cdot')$ einai prosoptikós pliotikós sakkulios (ue jundevikó otoi xeiō) $0 = (0_R, 0_S)$ kai monidē $1 = (1_R, 1_S)$

Ισχύει: $R \times S$: μεταδετικός $\Leftrightarrow R, S$: μεταδετικοί.

Αν ο $R \times S$ και στο $c\mathfrak{f}is$, όταν η
έχουμε ευλ' γνώμενο $R \times S$ θα ορθογι-
νήσει με + και . όπεις της πράξεις
και στο $R \times S$ και στο R και στο S
θα ευκολία στις υπολογίσματα.

Αντιστοίχα ορίζεται ο δακτύλιος

$$R = R_1 \times R_2 \times \dots \times R_n, \text{ όπου } R_i, i=1, 2, \dots, n$$

Είναι δακτύλιοι και $n \geq 3$.

(IV) To Κέντρο ενός δακτύλιου

Έστω $(R, +, \cdot)$ ένας προσεταιριστικός δακτύλιος με μονάδα 1_R . To κέντρο του δακτύλιου R ορίζεται ως ένα το αικόνας υποσύνολο

$$Z(R) = \{x \in R \mid rx = xr, \forall r \in R\} \subseteq R.$$

Επειδή $r \cdot 0_R = 0_R = 0_R \cdot r$, $\forall r \in R$, έπειτα $0_R \in Z(R)$.
 Επινήσου, $r \cdot 1_R = r = 1_R \cdot r$, $\forall r \in R$ και αρέσκεια
 $1_R \in Z(R)$. Εστώ τώρα $x, y \in Z(R)$. Τότε:

$$\begin{cases} xr = rx, & \forall r \in R \quad (1) \\ ys = sy, & \forall s \in R \quad (2) \end{cases}$$

Έτοιμα, όταν κάθε $a \in R$ έχουμε:

$$(x-y)a = xa - ya \stackrel{(1), r=a}{=} a(x-a) = a(x-y)$$

$$(xy)a = x(ya) \stackrel{(2)}{=} x(ay) = (xa)y \stackrel{(1)}{=} r=a$$

$$(ax)y = a(xy)$$

Συνεπώς, το κέντρο $Z(R)$ είναι υποδικτυούμενος, το οποίο $Z(R)$ είναι μηδενικός.

Άλλος τύπος που περιέχει το 1_R . Προφανώς,

ο $Z(R)$ είναι μηδενικός και λογούμενος

ότι: R : μηδενικός $\Leftrightarrow R = Z(R)$.

• Εότω $R = (R, +, \cdot)$ έίναι προσεταιριστικός
 δακτύλιος με μονάδα 1_R . Εάν στοιχείο
 $r \in R$, $r \neq 0_R$, λέγεται αριστερός (avr. δεξιός)
διαιρέτης του μηδενός αν υπάρχει $s \in R$, σ.t.
 $r s = 0_R$ (avr. $s r = 0_R$). Εάν στοιχείο
 των r καλείται διαιρέτης του μηδενός
 αν είναι και αριστερός και δεξιός
 διαιρέτης του μηδενός. Προφορικά, αν ο
 δακτύλιος R είναι μεταδετικός τότε δε
 χρειάζεται να κάνουμε διάκριση μεταξύ
 αριστερών και δεξιών διαιρετών του
 μηδενός.

Π.Χ. : Στον δακτύλιο $R = M_2(\mathbb{Z})$, αν
 $A = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ -2 & -4 \end{bmatrix}$, $B = \begin{bmatrix} 6 & -2 \\ -3 & 1 \end{bmatrix} \in R$ έχουμε:

$AB = \begin{bmatrix} 0 & 0 \\ 0 & 0 \end{bmatrix} = \mathbb{D}$, οπότε A : αριστερός διαιρέτης του μηδενός και αντίστοιχα \mathbb{B} είναι δεξιός διαιρέτης των μηδενών.

Ορισμός: Ένας δακτύλιος R καλείται περιοχή ή δακτύλιος χωρίς διαιρέτες των μηδενών αν: $\forall r, s \in R: rs = 0 \Rightarrow r=0 \text{ ή } s=0$

Δηλαδή ο R είναι περιοχή αν δεν υπάρχει δεξιός ή αριστερός διαιρέτης των μηδενών.

• Αν ο δακτύλιος R είναι μεταχειρίκιος, με μονάδα και επινηέου είναι περιοχή, τότε λέγεται οικέραια περιοχή.